

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quòd sicut nihil est melius bona conscientia, ita nihil peius mala conscientia homini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

in conscientia: quasi diceret, quid prodest esse diuites cum grauamine conscientia, id quod fit in vsura, in lucro iniusto? Nam qui Volunt diuites fieri, incidunt in varios laqueos diaboli, 1. Timot. 6. Quid enim Saffannam consolabatur in falsa accusatione, nisi bona & innocens conscientia, Daniel. 13. Quid omnes sanctos Martyres, quibus imponebatur quod essent Magi & incantatores, quos liberauit veritas & conscientia bona? Hæc ipsa conscientia tua in extremo iudicio testimonium reddet operum tuorum, vbi cuncta erunt manifesta. Iam longè fallitur mundus, at Christus falli non potest, cui omnia nuda & aperta sunt, & qui scrutatur renes & corda nostra: quare sententia eius vltima non poterit esse falsa. Vnica igitur consolatio in omni rerum pressura: est innocens conscientia: è diuerso in omni gaudio & luxu mundi, turbata mala conscientia est.

Heb. 4.
Psal. 7.

3. Nihil præstabilius est in homine bona conscientia, hæc timet Deum semper, & facit proximo sicuti sibi velit fieri, Mat. 7. Econtrà nihil periculosius esse poterit homini mala conscientia, quæ sic iactata est in reprobum sensum, vt mala non cogitet esse mala, & bona non reputet bona: sed vt animalis homo facit quæ non conueniunt, Rom. 1. Quæ non credit Deum esse, nec timet ipsum futurum correctorem mali. Hæc maxima plaga Dei est, si quis à Deo relinquitur. Quare petijt Dauid Psalm. 50. Spiritum sanctum tuum non auferas à me, id est conscientia bonæ conseruatorem. Nam infidelium, inquit Apostolus ad Tit. 1. id est, qui Deum corde non timent, non terrentur à malefactis & peccatis: illorum mens & conscientia inquinata est, & vermis eorum non morietur: hoc enim facit Deus, & relinquit in mente etiam quantumcunque inquinata, vt mens aliquando corrigatur & rodatur de malefactis. Ita hodiè homines carnales, sint quantumcunque læti, gloriosi, diuites, & potentes, nunquam

Mar. 9.
Esa. 66.

tamen
hac, ne
occide

1. Q
2. Q
3. Q
D

Hebr. 1
cutus est
bus istis
enim ve
pheta, f
Dei hon
ipso non
himand
& Zach
us locu
Prophet
Christus
tus est: r
& verbu
semper,
quis hor
tris mei,
Iesus dif
more au
minis ve
tamen

tamen pacem habebunt in mala conscientia, neq; in hac, neq; post hanc vitam. Istum enim vermem nemo occidet &c.

CAPVT XXXX.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit verbum Dei.*
2. *Quid sit credere verbo Dei.*
3. *Quid sit custodire aut conseruare verbum Dei.*

Verbum Dei est sermo, quem Deus ipse per Prophetas sanctos & Angelos, & postea per vnigenitum filium suum & Apostolos & sanctos viros locutus est nobis. Sic testatur Apostolus Paulus ad Hebr. 1. Multifariam multisq; modis Deus olim locutus est patribus in prophetis, nouissimè autè diebus istis locutus est nobis in filio &c. Sic 2. Pet. 1. Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia, sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines: Et Christus Ioã. 12. inquit: Ego ex me ipso nõ sum locutus: sed qui misit me pater, ipse mihi mandatum dedit, quid dicam & quid loquar &c. & Zacharias in Euangelio testatur Luc. 1. Sicut Deus locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt, Prophetarum eius. Quæcunq; ergo sancti Prophetæ, Christus & Apostoli sunt locuti, hoc Deus ipse locutus est: multum ergo differt verbum hominis per se, & verbum Dei. Nam Prophetæ non frustra dixerunt semper, Hæc dicit Dominus: quasi dicant, Non alius hominum. Et Christus ipse, Hæc est voluntas patris mei, &c. Inde hodiè concionatores dicunt, Dixit Iesus discipulis suis, scilicet vt cum reuerentia & tremore audiamus verbum Dei, & distinguamus ab hominis verbo prolato. Quòd si verbum Regis vrget & habet

Ioan. 6.